

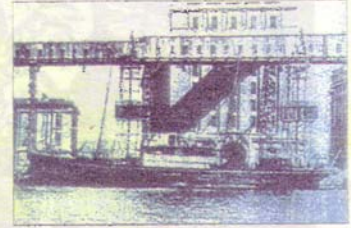
AVUSTRALYA'DA ELELE

YIL 4. SAYI 22

* AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ *

MAYIS, 1997

Türk! Övün - Çalış - Güven. M.Kemal Atatürk

Bandırma Vapuru'yla
başlayan kurtuluş destanı

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramını Kutladık

Sayfa 1

Saygı Değer Türk Toplumu

Bu Dergi, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim Kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolun'a destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlayacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştiri ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

Fiyatı: Üç Dolardır

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:

A.B.T.T.D. Elele Dergisi

16 Kent Street

Prahran VIC 3181

Melbourne, Australia

Tel: (03) 9510 4889 Fax: (03) 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar

Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Rıza Ahmet

Baskıya hazırlayanlar: Memet İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu

Bilgisayara geçiren: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam-Hüseyin

Kapak: Sihem ve Memet İmam-Hüseyin

Fotograf: İleri gazetesinden

Yukardaki fotoğrafta görünenler, 31 Ağustos 1913 te kurulan Batı Trakya Türk Cumhuriyeti'nin kurucuları ve hükümet üyeleridir.

Ayaktakiler ve sağdan başlayarak: 1 - Hafız Galip (Torunu bugün Yunan Meclisinde B.T. Türkleri temsilcisi), 2 - Dedeağaçtan Hacı Saffet, 3 - İskeçeden Mehmet Şükrü Paşazade İbrahim, 4 - Ahi Çelebiden Hüseyin Paşa.

Oturanlar ve soldan başlayarak: 1 - İskeçeden Müderris (Medrese öğretmeni) Hacı İsa, 2 - İskeçeden Mehmet Şükrü Paşa, 3 - Batı Trakya Türk Devletinin Cumhurbaşkanlığına getirilen Gümölcüneli Müderris Hafız Salih, 4 - Dedeağaç Askeri Kumandanı Binbaşı Süleyman Askeri, 5 - İskeçeden Hilmi Paşa.

31 Ağustos 1913 te kurulan Batı Trakya Türk Devleti, İstanbul Hükümeti'nin isteği üzerine 29 Ekim 1913 tarihinde fesh edildi. Sebep olarak, eğer Batı Trakya Türk Devleti kurulursa, doğu Anadolu'da da bir Ermeni Devleti kurulacağı tehditleri yapılıyordu.

En büyük sebep de Osmanlı İmparatorluğu'nun oldukça zayıf düşmesiydi. Biliniyordu ki Osmanlı son anlarını yaşıyordu.

Osmanlı Hükümeti kendini kurtarabilmek için çareler arıyordu. Bu sırada Birinci Dünya Harbi başladı ve Osmanlı Almanların saflarında yer aldı. Fakat Almanların harbi kaybetmesiyle Osmanlı da harbi kaybetmiş oldu.

Esas felaket bundan sonra başladı. Asırlarca Osmanlıya başkentlik etmiş İstanbul artık yabancı işgalindeydi. Her isteyen yabancı devlet Anadolu'nun bir parçasını almıştı. İşte bu vahim durum karşısında 'Ya İstiklal ya ölüm' meşalesiyle Mustafa Kemal Paşa 19 Mayıs 1919 da Samsun'a ayak bastı.

Artık, İstiklal Savaşı için mücadele başlamıştı. Büyük önder Mustafa Kemal Paşa yapmış olduğu planlarla hepimizin bildiği gibi büyük Türk Milleti'nin son gücünü bir araya getirerek Vatan'ı, bütün düşmanlardan temizledi.

Anadoluda İstiklal Savaşı başlayınca, Trakya'da da çalışmalar başladı. Tehlikeyi sezen Yunanlılar üç fırkayı (tümen) Trakya'ya sürdüler ve böylece Anadolu'daki kuvvetlerinin zayıflamasına yardım edildi.

İstiklâl Harbi sonunda Lozan'da yapılan antlaşmayla Batı Trakya Türklerinin bütün hakları Türk Hükümeti tarafından garanti altına alındı.

Ulu Önder Atatürk B. T. Türkleri için ne yaptığı ve biz B. T. Türklerinin Atatürk'ü neden sevdiğimizi aşağıdaki örnek anlatıyor.

Sene 1937 Aralık ayı... O tarihte Yunanistanda otoriter bir iktidar kurmuş olan General Metaksas Ankaraya geliyor. Ziyaretin üçüncü günü misafir şerefine yemek veriliyor. Her zaman olduğu gibi bu geceyi Atatürk şerefendiriyor.

Atatürk, herşeyin, hükümetletin ve halkın iyi niyetleriyle halledilebileceğine inandığını, Yunanistan ve Türkiye arasında, azınlıklar davasının geçirdiği çetin safhayı Yunan başvekiline hatırlatarak diyor ki: 'Türk ve Yunan hudutları arasında kalan azınlık meselesinin ne kadar çetin safhalar geçirdiğini bilirsiniz. Bir hadise çıkmamış olması iki tarafın tedbir ve basiretiyle, bilhassa iyi niyetle mümkün olmaktadır. Mesela biz, Batı Trakya Türklüğünü Lozan antlaşması hükümlerine göre size kıymetli bir emanet olarak bırakmışızdır. Onların rahat ve huzuru, Yunan hükümetinin ve milletin garantisi altındadır. Bu itinanın asla gevşememesi için de ortada, Türkiye'deki Rum azınlığının huzuru ve devamı gibi karşılıklı teminat var.'

O yıllarda Yunan hükümeti tarafından Batı Trakya Türklerini gizlice yerlerinden oynatmak istediği şaiyaları dolaşıyordu. Atatürkün hayatında, Türklük aleyhine hiç bir hadisesinin açıkça yapılmasına imkan yoktu.

Atatürk, yukarda Yunan Başbakanına söylediğiyle yetinmiyerek zamanın dışişleri bakanı (doğruysa daha önce B.T. Türk Cumhuriyetinde dışişleri bakanı olan) Tefik Rüşti Aras'a şunu söylemişti: 'Bu adama söyle Batı Trakya'daki Türklerin ahdi durumuna zerre hanel getirilirse, İstanbul'da bir Rum bırakmam'.

Biz Batı Trakya Türkleri,
Atatürk'ü kalbimize kilitledik.
Bu kalpleri açacak anahtar,
Ebediyen kaybettik.

Hazırlayan: **Memet İmam-Hüseyin**

19 MAYIS GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

Batı Trakya Türk Okulu ve toplumu hep birlikte 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramını kutladı.

Eğitim Kolu'nun organizesi altında faaliyet gösteren okulumuz her zaman olduğu gibi, bu günümüzde de bizleri güzel şiir ve şarkılarıyla coşturdular.

Bu günümüze şeref veren Sayın Başconsolosumuz Cengiz Sanay Bey ve maiyeti bizleri son derece memnun ettiler. Sağ olsunlar.

Okul çocuklarımızı ve değerli öğretmenlerimizi bu güzel çalışmalarından dolayı tebrik ederiz.

19 Mayıs için hazırlanan program dahilinde öğretmenlerimizin konuşmaları, çocuklarımızın şiirleri ve türküleri yer alıyordu.

Vatanımız şehitleri ve Ulu Önder Atatürk için bir dakikalık saygı duruşundan sonra İstiklal Marşı okundu.

*Vurulup, tertemiz alnından uzanmış yatıyor
Bir hilâl uğruna Yarab, ne güneşler batıyor.
Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker,
Gökten ecdat inerek öpse o pak alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi,
Bedrin arslanları ancak bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın,
"Gömelim gel seni tarihe" desem sığmazsın.*

Atatürk'ün gençliğe hitabesini okul öğretmenlerinden sayın Adil Sapmaztürk'ten dinledik.

Türk gençliği de, Atatürk ilke ve inkılaplarına sadık kalacağına söz verdi.

Çocuklarımızın söylediği şiir, şarkı ve türkülerden bir demet.

Hazırlayan: *Sihem Imam-Hüseyin*

Yükselirken kan, alev göklerin üst katına
Ağlıyorken bu vatan milletin adına
Büyük önder Atatürk, yıldırımından atına,
Yurdu kurtarmak için işte binmişti bugün.

Ulu başkan Ata'nın gökleri deldi sesi,
Coşarak, çağlıyarak gür akan seldi sesi,
"Paylaşılmaz bu vatan" diye yükseldi sesi,
Kahraman milletimin hasmı sinmişti bugün.

Yüce Cumhuriyetin bu, temel bayramıdır,
Ne dilersen o olur, bu emel bayramıdır,
Gençliğe hatıradır, bu güzel bayramıdır,
Yurtta dertler, tasalar hep sinmişti bugün.

DERYALAR

Aman bre deryalar

Kanlıca deryalar

Biz nişanlıyız

İkimiz de bir boydayız

Biz delikanlıyız.

Kırcalı'yle Arda arası

Saat sekiz sırası

Arda'lılar ağlıyor Yusuf'um

Yoktur çaresi.

Aman bre deryalar

Kanlıca deryalar

Biz nişanlıyız

İkimiz de bir boydayız

Biz delikanlıyız.

ATATÜRK KURTULUŞ SAVAŞINDA

adlı şiirsel oratoryayı çocuklarımız sundu

Edirne'den Ardahan'a kadar
Bir toprak uzanır
Boz kanatlı üveyikler üsüнден uçar
Ardahan'dan Edirne'ye
Edirne'den Ardahan'a kadar

Kop dağından akar bir çeşme var
Serçe parmak kalınlığında suyu,
Haram etmiş gece gündüz uykuyu
Akar da akar.

Samsun'un evleri denize bakar
Sokakları yosun içinde
Çaparlar, takalar, mavnalar,
Bilyalar gibi suyun üstünde
Bir iner bir kalkar.

İstanbul'dan bir yar sevdim
Adamı günaha sokar
Savaş tepe köprüsünden geçen tirenler
Sel olur İzmir'e akar,
İzmir'in denizi kız, kızı deniz kokar.

Güneyde mis kokulu bir ağaç,
Yuvarlak yaprakları ince
Yaz gelipte güneşe vurunca,
Dallarından bal akar.

Bu toprak bizim yurdumuzdur,
Dili gönül yücesine çıkar,
Bir üveyik olur uçar gider,
Ardahan'dan Edirne'ye
Edirne'den Ardahan'a kadar.

**BİR GÜN KARA BULUTLAR
GÖKLERİMİZDE KONAKLAMIŞTI.**
Yaylılar gelip geçiyordu güneyden,
Örtük kara perdeler sallanıyordu,
Utaniyordu Anadolu'dan gelip geçen,
Milletin yüreği kan ağlıyordu.

Askerler gelip geçiyordu güneyden,
Yaralı, hasta, yorgun askerler,
Akşam olmuştu yurda toplanıyordu,
Sağ kalan yiitler birer birer.

Analar haber soruyordu güneyden,
Tarlalar kadar, ırmaklar kadar durgun analar,
Örtük kara perdeler sallanıyordu,
Utaniyordu Anadolu'dan gelip geçen.

**AMA KALANLAR ANAYURTTA
TOPLANIYORDU.**
Gökyüzünde kara kara bulutlar,
Başımıza nerden geldiniz.
Bizler konuk severiz ama,
Düşmanları sevmeyiz.

Gökyüzünde kara kara bulutlar,
Harmanlar çürüdü yüzünüzden,
Sizinle görececek işimiz yok,
Gidin ustumuzden.

Mavi değil artık denizlerimiz,
Tarlalar sürülmez oldu,
Sütü kesildi davarların,
Öksüz kaldı bebelerimiz.

Gökyüzünde kara kara bulutlar,
Hain mi hain,
Bir gün gelir hesabını sorarız,
Buralarda durmayın.

**NE BULUTLAR GİTTİ, NE GÖKLERDEN
BİR HABER GELDİ, BU SEFERDE
MİLLET PADIŞAHLARA SESLENDİ.**

Biz yoksul bir milletiz,
Göklerimizde solgun ışıklar yanar,
Nasılsa yenilmişiz bir kere,
Ama uzun sürmez o kadar.

Biz yüce umutları ümit etmişiz kendimize,
Gerdeğe girmedik kızlar, tüy gibi çocuklar
Yiğitler, ihtiyarlar
Bu toprak için yaşıyoruz
Yol verin bize.

Bu toprak bizim yurdumuzdur.
Dili gönül yücesine çıkar,
Bir üveyik olur uçar gider.
Ardaha'dan Edirne'ye
Edirne'den Ardahan'a kadar.

NE BULUTLAR GİTTİ, NE
PADİŞAHLARDAN BİR HABER GELDİ.
KEMAL PAŞA DERLER BİR YİĞİT
VARDI.

BU SEFERDE MİLLET TÜRKÜLERLE
KEMAL PAŞA'YA HABER SALDI.
Kemal Paşa, yenilmez yiyit, şanlı komutan
Savaşa girer gibi yetiş bize.
Yetiş bize, çöllerde bile olsan.
İnanç doldur, güç doldur içimiz.

Bir kere yurdumuzu kurtaran
Bir görseydin ağlardin halimize

KUŞUN KANADINA TÜRKÜLER
KEMAL PAŞA'NIN GÖNLÜNE VARDI
CEVABINDAN ÖNCE KENDİ GELDİ.

Bir gemi yanaştı Samsun'a sabaha karşı
Selam durdu kayığı, çaparı, takası
Selam durdu tayfası

Bir duman tüterdi bu geminin bacasından,
bir duman
Duman değildi bu,
Memleketin uçup giden kaygılarıydı.

Samsun limanında bu gemiden atılan
Demir değil, sarılan anayurda
Kemal Paşa'nın kollarıydı.

Selam vererek Anadolu çocuklarına
Çıkarken yüce komutan
Karadeniz'in halini görmeliydi.

Kalkıp ayağa ardısıra baktı dalgalar
Kalktı takalar
İzin verseydi Kemal Paşa
Ardından gürleyip giderdi
Erzurum'a kadar.

BU NE İNANÇTI Kİ KEMAL PAŞA
ATININ TERİ KURUMADAN SÜRDÜN
GELDİN YENİ YENİ SAVAŞLARIN
PEŞİNDEN.

Bir selam gibi gitti Erzurum'a
Bir selam gibi geldi Sivas'a Erzurum'dan
Dağlar alçaldı yol vermeye,
Temizlendi ilkimimden karından.

Analar bacılar yola dokuldu
Cephane taşıdı arkasından
İrmaklar suyundan faydalattı
Ağaçlar duldasından.

Yer gök inledi bir yol daha
Kurtuluş savaşından.

Biz biliriz bizim işlerimizi
İşimiz kimseden sorulmamıştır
Kılıcla mızrakla, topla, tüfekte
Başımız bir kere eğilmemiştir.

Kuzumuz var yaylalarda meleşir,
Çeşmemiz var gece gündüz söyleşir.
Yazımız var pehlivanlar güreşir,
Bu toprağa kimse girmemiştir.

Davranı da deli gönül davranı,
Kemal Paşa dinlemiyor fermanı.
Anası, bacısı, kızı kızanı
Bizim millet gibi görülmemiştir.

İNÖNÜ DE İKİ KILIÇ GİBİYDİK
DÜŞMANLA BİZ

İnönü de iki kılıç karşı karşıya
Aşk olsun birinciye su veren kılıcıya.

İnönü de iki kılıç karşı karşıya
Aşk olsun birincinin yapıldığı çarşıya.

Birinci kılıca su veren usta
Hakkı, yiyitliğı, sevgiyi
Bu kılıcın kabzasına işlemiş tek nakışta.
Birinci kılıçla doğuşen yiğit, vur ki
Gelinler çocuklar ağlamaya.

Birinci kılıcla doğusen yiğit, vur ki
Onu al önlüklü yüzü peçeli
Hanım kızlar nişanlısı kalmıya.

Vur ki anam babam, vur ki kardaşım
Hain düşman yurdumuzu almaya.
Bizim süvarimiz amma da ata biner
Ayağı yere değer, başı göğe değer.

Bizim piyademiz yola yeğın gider
Bastığında toprağı ezer
Bizim topçumuzun narası hay babam hay
Gülleden beter.

Sağdıclarım sizin gibi yiyitler oldukca
Bu millet yaşar.

DÜŞMAN KOYMUŞ MEYDANLARI KAÇIYORDU

Kattı Kemal Paşa'nın ordusu düşmanı uğruna
Pişman etti anasından doğduğuna.
Çevirdi Sakarya, çevirdi süvariler
Ver yansın etti topçu.
Ver yansın etti piyadeler.

Kattı Kemal Paşa'nın ordusu sürdü gitti
Yetiştikce vurdu düşmana
Hain düşman sarhoş gibi sallana sallana
Onbeş günde İzmir'i dar buldu
Ölen kurtuldu, sağ olan teslim oldu.

Kaçtı gemiler
Alın sargılı, kolu sargılı, boynu sargılı
Ahmetler, Bekirler, Aliler
Mahmutlar, Kazımlar, İsmailler
Peşlerinden yettiller.
Diz çöküp Kordonboyu'na
Ta yürekten çekip tetiğı
Gemilere yayılım ateş ettiler.

BU NE İNANÇTI Kİ ATININ TERİ
KURUMADAN SÜRÜP GİTTİN YENİ YENİ
SAVAŞLARIN PEŞİNDEN
Sana borçluyuz ta derinden
Çünkü yurdumuzu sen kurtardın
Hasta yorgun düşmüştük
Yaralarımızı iyice sardın.

Yiyittin, inanç doluydun yapıcıydın
Sanatkardın denizler kadar engin
Kimsenin görmediğini görürdün
Sevgiyle bakan gözlerin.

Dedin ki: Bu millet, bu büyük millet
Yuz yıllar boyu geri kalmış
Bu yurt, bu güzel yurt, bizim yurdumuz
Her yanından yaralar almış.
Dedin ki: Bir güzel savaşmalı
kurmak için yeniden
Bilgiyle, inancla, cöskunlukla.

ÖVÜN, ÇALIŞ, GÜVEN
Sana borçuyuz ta derinden
Işığsın bu yurdun
Dilimizi ulusallığımızı öğrettin bize
Çünkü Cumhuriyeti sen kurdun.

Hürriyeti sen yaydın içimize
Halkciyiz dedin halk içinden
İnançta hür yetiştirdin bizi
Borçluyuz sana ta derinden

İnkılaplarla yüceltti, çok yüceltti
Bu milleti temiz ellerin
Sana borçluyuz ta derinden
En büyüğü Mustafa Kemal'lerin.

Davullar, zurnalar döğende
Biz seni hatırlarız
Binip trene gezende,
Biz seni hatırlarız.
Önce adını öğrenir çocuklarımız
Eli kalem tutup yazanda.

Binler yaşa yurdumuza hizmeti büyük
Kemal Paşa, ölümsüz insan, şanlı Atatürk.

ÜMİTLE BEKLEYİŞ

Sizlere, çocukluğumdan beri bildiğim, tanıdığım bir ailenin başından geçen hakiki ve çok üzücü bir olayı anlatmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi, geçim derdi herkesin başında. Dünya kuruldu kurulu insan oğlu kendisine ve ailesine daha iyi bir geçim sağlamak için durmadan didinir. Kendi memleketinde yeterli imkânlar, iş sahaları yoksa ne pahasına olursa olsun başka ülkelere giderek daha iyi bir geçim sağlamaya çalışır. Hepimizin yaptığı gibi.

Yıl 1949, İkinci Dünya Savaşı sonrası, her memlekette olduğu gibi Kıbrıs'ta da geçim sıkıntıları baş gösterir. Sıkıntıya düşenler kendilerine çareler aramaya başlarlar. Kıbrıs, o zamanlar bir İngiliz sömürgesi olduğu için isteyenlerin Avustralya'ya gelme şansları vardı. İşte, bu durumdan yararlanan, Gündoğdu köyünden bir aile reisi hamile karısını, bir ve iki yaşlarında olan iki kız çocuğunu ve bütün ailesini geride bırakarak Avustralya'ya gelir. Niyeti, Avustralya'da çalışıp para kazanınca geride bıraktığı ailesini buraya getirmektir.

Aradan bir kaç ay geçince, zavallı annenin bir de oğlan çocuğu dünyaya gelir. Çocukların sayısı üç olur. Gözü hep yollarda kocasından gelecek haberi, yardımı bekler. Günler derken aylar, aylar derken yıllar tekerlenip gider. Ne bir mektup ne bir haber, ne de bir yardım. Üç çocukla başbaşa kalmış bir anne. Kocasının başına bir hal gelip ölmüş olduğuna inanırlar.

Çocuklar büyür, okul çağına gelirler. Ailesinin, akrabalarının ve köylünün yardımıyla çocuklar okullarına devam ederler. Babasız büyüdükleri halde, çok sessiz, akıllı ve saygılı çocuklardı.

Nihayet yıl 1972'ye gelir. Büyük kız liseyi bitirir, işe başlar. Bu arada onu isteyen olur. Zavallı anne ne yapacağını bilemez. "Ben yalnız başıma bu işi nasıl yapabilirim. Ya kocam günün birinde çıkagelir de bu kızı bu adama niye verdin derse" diye onu üzüntüler alır. Son olarak yine kocasının hayatta olup olmadığını, nerede olduğunu öğrenebilmek için bir çok yerlere baş vurur. Ama zavallı kadın bir sonuç alamaz. Nihayet kızını evlendirmeye karar verir. Fakat söz gecesi, o annenin nasıl ağladığını ölürüm de unutamam.

Aradan iki yıl geçtikten sonra diğer kız da evlenir. Derken yıl 1974'de gelir. Kıbrıs'ta durumlar yine karışır. Güneyden kuzeye göç başlar. Elinde fırsatı olan yine dış ülkelere gidip, o durumlardan uzaklaşmaya gayret eder.

Sözü geçen adamın kız kardeşinin iki oğlu Melbourne'a gelip yerleşirler. Ne pahasına olursa olsun dayılarının hayatta veya ölü olup olmadığını bulmak için çalışmalara başlarlar. Uzun bir araştırmadan sonra dayılarının hayatta olduğunu ve Queensland'ın küçük bir kasabasında yaşadığını bulurlar. Onunla irtibat kurarlar ve görüşmek istediklerini söylerler.

Dayıları onları kırmaz ve Melbourne'a gelip onlarla görüşür. Ama adam Türkçeyi unutmuş haldedir. Çünkü 23 yıl bir Türk dahi görmemiş ve Türkçeyi konuşmamıştı.

Tabii ki, niye bunca yıldır ailesini arayıp sormadığı sorulur. O da burada tekrar evlendiğini, bir kız bir oğlan, iki çocuk babası olduğunu itiraf etmek zorunda kalır. Buradaki ailesiyle çok mutlu olduğunu söyler. Bu mutluluğunu elinden yitirmemesi için böyle تنها bir yerde yaşamayı tercih ettiğini söyler.

Bu arada adamın Kıbrıs'ta olan oğlu nişanlanır ve düğün hazırlıkları başlar. Yeğenleri, dayılarını oğlunun düğününe göndermeye ve onları görüştürmeye büyük bir istekleri vardır. Dayılarını düğününe göndermeye ikna ederler. Fakat adam "Beni oraya göndermeden önce oğlumun da fikrini alın" der. Hemen oğluna babasını bulduklarını, hayatta olduğunu ve onu düğününe göndermek istediklerini söylerler. Fakat oğlunun cevabı şu olur: "Hayır, benim babam ben dünyaya gelmeden önce öldü. Madem ki hayatta olduğu halde bizleri hiç bir zaman aramadı, bunca çileler içinde büyüdük, bırakın da ben onun ölü olduğunu bileyim. Onu ancak o şekilde affedebilirim. Bizlerin çekmiş olduğu bunca acı ve ızdırabın hesabını nasıl verebilir?"

Benim doğup büyüdüğüm köyden olan bu adamın geride bıraktığı ailesini çok iyi tanıyorum. Yukarıda olan olaylardan dolayı bu köylümü çok merak ediyordum. 1997'nin Kurban Bayramında, adamın ablası burada bulunan çocuklarını ziyaret için Melbourne'a gelir. Tabii ki yıllardır görmediği, hatta ölü bildikleri kardeşini de görmek ister. Telefon edilir "1949'dan beri görmediğin ablan buraya geldi, görüşmek ister misin" derler. Bu defa adam ikinci karısını da alıp Melbourne'a gelir. 48 seneden beri görüşmeyen bu iki kardeşin buluşmalarının nasıl olduğunu sizler tahmin edin.

Bütün bunlardan sonra, adam buradaki karısına Kıbrıs'ta başka bir karısı ve çocuklarının olduğunu söyler. Zavallı kadın ilk anda neye uğradığını anlayamaz. Fakat bu duruma çok üzülüp ağlar ve der ki: "Benim suçum ne, ben onun aile sahibi olduğunu bilmiyordum ki".

Ben de köyümden gelen bu yaşlı kadının bayramını kutlamak için misafir olduğu yere gittim. İçeriye girdiğimde koltukta bir adamla yabancı bir kadın oturuyordu. Yaşlı kadın "İşte kardeşim" diye takdim edince bir anda bütün bu olaylar aklımdan geçti. Sanki şok oldum. Ne söyleyeceğimi bilemedim. İşte, yukarıda merak ettiğim bu adamı görmek bana da nasip oldu. Yanındaki yabancı kadın karısıydı.

Perihan Hafız-Hüseyin

GURBET

Gurbet elde kaldım
Yandı yüreğim
Derdimi dökemem
Yandı yüreyim
Kime gidem, kime
Diyem bu derdim
Gurbet elde kaldım
Doludur yüreyim.
Ana, baba, kardeş
Şimdi nerede?
Gönül hep özlüyor
Görmek istiyor.

Konuşmak, eğlenmek,
Gülmek istiyor
Bir arada olmak
Sevmek istiyor.
Hayaller, rüyalar
Onlarla dolu
Garip kalbim ise
Hasretle dolu
Gideceğim diye
Ümit ederim
Zavallı gönlümü
Böyle eylerim.

Perihan Hafız-Hüseyin

19 MAYIS KUTLAMALARINDAN HATIRALAR

Fotograf ve hazırlayan: *Sihem İmam-Hüseyin*

Yukarda: Batı Trakya Türk Okulu 7,8,9 ve 10. sınıf öğrencileri, öğretmenleri Adil Sapmaztürk idaresinde ve saz heyeti eşliğinde şarkı ve türkü söylerken. (Havada Bulut Yok, Telgrafın Telleri, Yüksek Tepelere Ev Kurmasınlar, Köylü Güzeli, Şu Gelen Atlı mıdır, Eski Dostlar, Deryalar)

B.T.T. Okulu Beşinci sınıf öğrencileri "Yolculuk Var" şarkısını söylerken.

ANNELER GÜNÜNDEN HATIRALAR

Fotograf ve hazırlayan: *Sihem İmam-Hüseyin*

Yukarda: Anneler gününe gelen misafirleri kapıda karşılayan Kadınlar Kolu görevlileri ve genç kızlarımız. *Soldan sağa:* Vasfiye Haydar, Sebahat Haydar, Cayde Haliloğlu, Azize Celil ve Fatma Koparan.

Kadınlar Kolu 1996-97 yönetim kurulu görevlileri. *Ayakta soldan:* Fatma Mümin, Ayşe Aday (başkan), Emine Haliloğlu, Nuray Memet, Azize Celil, Halide Boca (ve oğlu). *Önde soldan:* Rukiye İbrahim, Fatma Koparan, Sibel Apturrahman. *Eksik:* Beyda Memiş

Yukarda: Kadınlar Kolu 1997-98 Yönetim Kurulu. Ayakta soldan: Caide Haliloğlu, Beyda Memiş, Yasemin Memiş, Müşerref Haydar, Hatice Ölmez, Ayşe Aday (eski başkan) ve Ayşe Salih. Önde çömel: Fatma Koparan, Rukiye İbrahim (yeni başkan) Ayşe Aday, Fatma Ali ve Caide Halil.

Yılın Annesi seçilen Fadile Bekir (ortada), başkan Rukiye İbrahim ve günün yönetmeni Fatma Müminle birlikte. (Fadile Bekir'in hayatı sayfa 14'e)

Basın ve Yayın Kolu görevlilerinden Sihem (solda) ve Feriha, Kadınlar Koluna, Elele Dergisine gösterdikleri ilgiden dolayı teşekkür ederler.

ANNELER GÜNÜNDEN HATIRLAR

6 Mayıs Hıdırlaz dolayısıyla eski maniler ve türküler söylendi. Arka sahnede kardeşimiz Ahmet Ahmetoğlu (müzik gurubu). Ayakta: Fatma Mümin. Önde oturan, soldan: Şeküre Şen, Fatma Koparan, Caide Haliloğlu ve Fatma Hüseyin.

Nursel Seyhanlı (sağda) annesi için "Fırat" türküsünü söylerken

Yukarda: Tijen İsmailoğlu'nun yazdığı tiyatrodan bir sahne. Soldan: Fatma Mümin ve Tijen

Nesrin Memet (ortada) ve Yasemin Mustafa (sağda) anneleri için "Beyaz Kelebekler" şarkısını söylerken

ANNELER GÜNÜ

11 Mayıs 1997 Pazar günü, biz Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu, Anneler Günü'nü kutlamak için Windsor'daki Will Samson Hall'da toplandık.

Herkesin kalbinde güzel bir kıpırtı, heyecanla kelebekler gibi uçuşuyordu tüm yönetimdeki arkadaşlarım. Bir gece önce salonu rengarenk çiçeklerle ve balonlarla süslemişlerdi. Heyecanla misafirlerimizi bekliyorduk. Sağ olsun tüm üyelerimiz ve misafirlerimiz salonu birer birer doldurmuştu. Kapıya kadar dolan salon benim durduğum yerden nasıl da güzel görünüyordu. Tüm bayanlarımız giyisilerine özen gösterdikleri besbelliydi. Nasıl da gözlerinin içi annelik coşkusuyla parlıyordu.

Evet, bu gün Anneler Günüydü. Biz yönetimdeki arkadaşlarla tüm annelere bu güzel günün tadını iliklerine kadar işletecektik. Günün programını kadınlara sunarken, hepsinin Anneler Günü'nü canı gönülden kutlamak benim için büyük bir zevkti.

Programımız eski yönetimdeki arkadaşlara veda edip, yeni yönetimdeki arkadaşları kutlamakla devam ediyordu. Güzel bir coşku ile arkadaşların kimilerine çiçekler, kimilerine hediyeler veriliyordu.

Günün en zevkli görevi bana verilmişti. Yılın annesi hakkında daha önceden yapmış olduğum araştırma sonucunu büyük heyecanla okuyordum. Evet, Fadile Bekir'i yılın annesi ilân etmek çok coşkuluydu.

Bazı çocuklarımız ve genç kızlarımız anneleri için hazırlamış oldukları şiirlerini ve şarkılarını büyük heyecanla sunuyorlardı. Diğer taraftan, yönetimdeki arkadaşlar herkesin yemeklerini dağıtmakla meşguldüler. Herşey güzel bir tempo içinde devam ediyordu.

Hanımlarımızdan bir gurup, darbukalar ellerinde, 6 Mayıs Hıdırlaz olması dolayısıyla anı olarak eski türküler ve maniler söyleyerek coşkuımıza coşku katıyorlardı.

Ahmet kardeşimiz de her zamanki gibi bizlere güzel oyun havalarını çalıp bizleri coşturuyordu.

Programda bir de tiyatromuz vardı. Tijen İsmail tarafından yazılmış olan tiyatroyu canlandırırken herkes gülmekten kendini alamıyordu.

Programda son olarak, Kadınlar Kolu tarafından alınmış olan ve bütün arkadaşların bağış ettikleri hediyelerin çekilişi yer alıyordu. Bu güzel günü daha da güzelleştiren bu güzel misafirlerimize ve tüm hediye bağışlayan arkadaşlarımıza nasıl teşekkür etsek azdır. Ayrıca Kadınlar Kolunda görev alan arkadaşlara ve bizlerden yardımlarını esirgemeyen dostlarımıza ve özellikle genç kızlarımıza sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz.

İşte sayın Elele okuyucuları, mutlu bir Anneler Günü kutlaması böylece sona ermişti. Daha nice yılların devamını diliyoruz.

Fatma Mümin

Kadınlar Kolu Program Sunucusu

Anneler Gününden Yankılar

Hazırlayan: Sihem İmam-Hüseyin

Yılın annesini tanıtan aşağıdaki yazıyı Fatma Mümin araştırıp hazırladı ve heyecanla bekliyen annelere sundu.

“1944 yılında dünyaya gelen bu anne Yunanistan’ın en güzel köylerinden birinde büyümüş ve yetişmiş. 1967 yılının Şubat ayında bekârlığa veda edip Susur köyden çok yakışıklı bir gençle evlenmiş. Gel zaman git zaman Allah onlara nur topu gibi iki tane oğlan evlat vermiş. Üç dört yıl sonra bir çok aileler gibi, bu genç aile de Avustralya’nın Melbourne şehrine göç etmişler. Niyetleri bu memlekette çocuklarına daha iyi bir gelecek, daha iyi bir istikbal verebilmek imiş. Bir çok çiftler gibi ilk baştan çok zor şartlar altında yaşamışlar. İki yıl Prahran’de evlerini başka ailelerle paylaşıp, ezile büzüle geçinip gitmişler. İlk çalıştığı fabrika Abbotsford’ta Phonix bisküvi fabrikası imiş. AY!.. Fabrika dedim de aklıma geldi. Bu annenin başından çok enteresan bir olay geçmiş. Bakın size anlatayım: Bir gün fabrikada çalışırken hastalanmış. Zar zor derdini amirine anlatınca, amiri onu eve göndermiş.

Yolda giderken, aksilik bu, zavallı kadın düşmüş ve bayılmış. Baygın haliyle bunu ambulans gelip hastahaneye götürmüş. Akşam üzeri eve gelmediğini gören kocası deliye dönmüş. Orada hanım, burada hanım derken sabaha karşı saat birde hanımını St. Vincent Hastahanesinde bulmuş.

Karı koca gece gündüz çalışmışlar, biri işte çalışırken diğeri evde çocuklara bakmış. Elbette ki bu hep böyle sürmemiş. Bir zaman sonra Richmond flatlarından kendilerine bir daire çıkmış ve orada biraz daha rahatlamışlar. Çocukları okula başlamış. Bu anne hiç bıkmadan, usanmadan çalışmaya, hem evini bakmaya hem de yavrularının maddi ve manevi ihtiyaçlarına destek olmaya devam etmiş, ta ki okullarını bitirip iki yakışıklı mühendis oluncaya kadar.

1976 yılında, bunca emeklerinin sonucu kendilerine Springvale’den ev alıp taşınmışlar. Evet sevgili bayanlar, o günden bu güne kadar hayatın getirdiği tüm şartlara rağmen bu kahraman anne, kocasına ve iki yavrusuna olan büyük sevgisine dayanarak ailesini bir arada tutup örnek bir şekilde onlara mutluluk saçmış, oğlunun bir tanesi çok yakında mürvetine kavuşmuş ve diğeri de şu anda nişanlanmış durumda, bu anne çok mutlu. Narlıköyde doğan bu güzel anneyi tanımanın zamanı geldi galiba.

Buraya yanıma, FADİLE BEKİR’i Yılın Annesi olarak davet ediyorum.”

Yılın annesi seçildikten sonra
Anneler için şiirler okundu, şarkılar söylendi.

Mehmet Haliloğlu’nun yazdığı şiiri ablası Kıymet Haliloğlu ve arkadaşı Melis Mümin okudular.

Yasemin Memiş annesi için “Geceler” şarkısını söyledi.

Şiirler

ANNEM

Tutunacak dalım sensin
Sakın gitme anneciğim
Anber kokan gülüm sensin
Sakın gitme anneciğim

Dağılmasın sıcak yuvam
Kâbusa dönmesin rüyam
Senin için bütün duam
Sakın gitme anneciğim

Sensiz kime anne derim
Sığınacak olmaz yerim
Gözümden yaşlar dökerim
Sakın gitme anneciğim

Sevgin sinemde kor olur
Hayat ölümden sor olur
Bu dünya bana dar olur
Sakın gitme anneciğim

Sevgi saçıyorsun her bir yanına
Annelik işlemiş senin kanına
Evladım diyorsun bak her insana
Sevmeye, yardıma doymayan annem

Kötülük yapsalar, bağış dilersin
Dara düşene hep yardım edersin
Dertte kalanlara hep yardım edersin
Sevmeye, yardıma doymayan annem

Elinle, dilinle hayır işlersin
Darda koymaz seni yüce sevgidir
Kabul olur, hemen her dileğin
Sevmeye, yardıma doymayan annem.

Sebahat İbrahim'den

ANNE FERYADI

Annemin hasreti zehirden acı
Annem iki cihanda başımın tacı
Aramıza girdi dumanlı dağlar
Dağların ardında anacığım ağlar

Büyüttün besledin okşadın beni
Hiç unutmur muyum annem ben seni
Dünyayı sırtımda taşısam bile
Ödeyemem anam senin hakkını

Sen af etmeyince anam Tanrı af etmez
Ana ahı alanın ocağı tütmez
Ana kıymetini bilen sağ olsun
Anadan yüz çevirene yazıklar olsun

Artık kavuşmamız mahşere kalsın
Bu sözlerim bütün annelere yadigâr olsun.

Yazan: *Sayde Ahmetoğlu*

Okuyan: Kızı, Fatma Mümin

ANNECİĞİM

Ne sevimli bir annesin
Ne tatlıdır senin sesin
Canım mısın bilmem nesin
Benim güzel anneciğim

Senden yakın kim var bana
Yüreciğim bağlı sana
Can bir yana sen bir yana
Benim güzel anneciğim

Gülsem, güler güzel yüzün
Ağlamamdan alır hüznün
Senin gecen ve gündüzün
Benim güzel anneciğim.

Murat Yaşar'dan

GENEL AF

Yaşamak güzeldir. Güzel bulduğumuz içinde, hayat çok kısa gelir. Bunu herkesten duyarız. Bütün insanlar, adeta ağız birliği etmişçesine, aynı şeyi söylerler. "Hayat çok kısa"...

Kimi insanlar gerçekten genç yaşında hayata veda ederlerken, seksenlik ihtiyarlar da yaşamın çok kısa olduğundan şikâyet ederler.

Ben de bu görüşe katıldığım için, yaşadıklarımın hesabını gözden geçirip, geleceğimi de ona göre plânlamak istedim.

İlk önce "hoşgörü gözlüklerim" i takındım. Akıl defterimin sayfalarını teker- teker incelemeye başladım. Duygularımın beni yönlendirdikleri an da, sonuçlardan elimde kalan kârı, zararı hesaplarken; elime bir de kara liste geçti.

Aman Allahım! Bu listede kimlerin isimleri yoktu ki?

En çok sevdiğim eşimin ve çocuklarımın isimleri bile vardı. Herkesin suçu değişikti. Ağır suçlular ise kin ve nefret hapsimdeydiler. Ne yazık ki buradan çıkmaları imkânsızdı. Onları ne bir avukat, ne de bir hakim kurtarabilirdi. Bu hapse düşenlerin, kimileri gerçekten çok suçluydu; ama suçsuz olupta yanlış anlaşılardan dolayı tutuklananlarda vardı belki.

Düşündüm, hemde çok düşündüm. Bir genel af çıkarmalıyım dedim. Bu af; gönlümde tutsak bulunanları, kin ve nefret hapsimde yatanları, kara listede adı geçenleri, kısacası herkesi kapsamalıydı.

Bu yüzden, kalbime bir dilekçe gönderdim. Fakat kalbim zamanla çok kırıldığını, çok yaralandığını belirtiyor, bu af kanununu bir türlü onaylamıyordu. Ben ısrar ettikçe, o diretiyor; bana "hani senin onurun, gururun"? diye de ilâve ediyordu.

- Onur, gurur derken, dikkat et sonra yapayalnız kalmakta var dedim.

Bu güne kadar en fazla af'tan tararlananlar, çocuklarım ve eşim, daha sonrada hısımlarım, akrabalarım olmuşlardı. Sebebine gelince; onları çok seviyordum, Ya diğer insanları? Onları da seviyordum ve sevmeliydim de. Bu nedenle, en yakınımından en uzağa, herkes bu af'tan yararlanmalıydı. Vicdanım da benimle aynı fikirdeydi. Kalbime hasarı, zararı, yaraları ne olursa olsun onu telâfi edeceğimize dair söz verdik. Bundan asla pişman olmayacaktı. Hem kalbim de gözümle, sözümle kimbilir kaç kişiyi incitmiş ve kırmıştı. Kimbilir benim ismim de kaç kişinin kara listesinin baş satırlarında kayıtlıydı. Sonunda kalbimde razı oldu. Bu günü "Genel Af" ilân ettik.

İçimizde bir bayram sevinci var.

Gelin, sizler de gönlünüzde bir Genel Af ilân edin ve büyüklüğünüzü gösterin. Ve unutmayın ki:

Öfke ve haksızlığa karşı, aynı şekilde karşılık vermek, her kişinin işidir, Affetmekse yalnız er kişinin işidir.

Feriha Reşitoğlu

10/10/2023

Sayfa 17

ACI KAYIP

2/8/1956 - 24/5/1997

Batı Trakyalı Arif Ali
Avustralya'nın Victoria eyaletinde
Ballarat'a bağlı Creswick kasabasında
Hakkın Rahmetine kavuştu.

Merhuma Allahtan Rahmet
Geride kalan Ailesi ve yakınlarına
Baş sağlığı dileriz.

Avustralya Batı Trakya Türkleri

Arif Ali, 2 Ağustos 1956'da Batı Trakya'nın Gümölcine kasabasına bağlı Kalender köyünde dünyaya gelir. İlkokuldan sonra Gümölcine'de Sanat Okuluna başlar. Kısa bir zaman sonra okulunu bırakıp çalışmak için gemilere gider.

Bulunduğu geminin Avustralya'ya gelmesi onun hayatında yeni bir safha açar. Avustralya'da tanıştığı yakınları onun burada kalmasına yardım ederler.

Daha sonra anne ve babasını ziyaret için Batı Trakya'ya gider. Onlara tanışıp sevdiği kız arkadaşından bahseder. Oğullarının mutluluğunu isteyen ana-baba, birbirini seven bu iki gencin evlenmelerine razı olurlar.

Evlendikten kısa bir zaman sonra bir kız çocukları dünyaya gelir. Mutlu bir hayat yaşıyan bu ailenin arası geçen yıl açılır. Geçimsizlik, huzursuzluk başlar ve karısı ayrılmasını ister. Bu ayrılma haberiyle sarsılan Arif, çareyi 24 Mayıs 1997 Cumartesi sabahı saat iki sıralarında, Ballarat'a bağlı Creswick kasabasında kendi kendini asıp öldürmekte bulur.

Bu olay ailesini ve Avustralya'daki Batı Trakya Türklerini çok üzdü.

Aile problemlerinin çözümü Arif'in seçtiği yoldan değil, burada olan ilgili kurumlarla beraber yapılacak çalışmalarla giderme yolları aranır, çok üzücü ve geriye dönüşü olmayan olaylar önlenabilir.

TÜRKÜLERİMİZ ve ÖYKÜLERİMİZ

Reşit Salim ve Osman H. Arda'nın
"Öyküsüyle Notasıyla BATI TRAKYA TÜRKÜLERİ"
kitabından alınmıştır.

POŞ - POŞ KÖPRÜSÜ

Salt bölgemize özgü bir Batı Trakya türküsü. Gümülcine (Komotini) şehrinin hemen yakınında yer alan Rodop dağları eteklerinde, halk arasında "Ya-ka" diye adlandırılan köyler dizisinin ilk köyü Sendelli'dir. Poş - Poş çayı kenarındaki Sendelli'de kırk - kırkbeş yıl önce yaşanmış bir namus olayının öyküsüdür bu türkü.

Tahminen 1946 - 1947 yıllarında Sendelli güzellerinden Fethiye Hanım hakkında köy içinde dedikodu yayılır. Aslen Müsellimköylü olan Fethiye Hanım'la Sendelli'li Halil, evlilik hayatlarında iyi geçinmekte ve bir çocukları bulunmaktadırlar. Fakat kadın hakkında dedikodunun yayılması üzerine, Fethiye'yi kıskanan kocası, kadına anasının evine gitmeyi yasak eder.

Bir gün, aile reisinin dağda odun kesmekte olduğu sırada eşinin evde bulunmadığını haber alması, kocayı hiddet içerisinde köye dönmeye mecbur eder. Gerçekten kadının evde bulunmadığını ve dışarıdan gelmekte olduğunu görünce, dut ağaçlarının bulunduğu bir yerde, karısını elindeki baltayla öldürür. Dağa çıkar, daha sonra Bulgaristan'a geçer. Aradan birkaç yıl geçince tekrar geri döner, fakat köyünde barınamaz. Gidip Edirne'ye yerleştiği ve orada yaşadığı söylenir.

Fethiye Hanım'la evliliklerinden olan çocuk da daha sonraları öldüğü için bu ailenin tamamen dağıldığı görülür.

Tutucu bir toplum özelliği taşıyan Batı Trakya Azınlık halkının namus kavramına verdiği önem bakımından ilginç bir türküdür Poş - Poş Köprüsü...

Poş - Poş köprüsünü seller mi aldı
Fethiye'nin yavrusunu eller mi aldı
Gelme annem gelme kum içindeyim
Sen beni bilemezsin kan içindeyim

Ben ne ettim ne ettim teyzeme gittim
Teyzemden gelir iken can telef ettim
Gelme annem gelme kum içindeyim
Sen beni bilemezsin kan içindeyim

Uyu Halil uyu ağacın altında
Fethiye'yi de vurdun dutun altında
Gelme annem gelme kum içindeyim
Sen beni bilemezsin kan içindeyim

DİN SOHBETİ

AVUSTRALYA'DA DİN HİZMETLERİ VE SOSYAL FAALİYETLER

Çocuklara yönelik faaliyetler: Din psikolojisi alanında yapılan araştırmalar. Okul öncesi ve temel eğitim çağındaki çocuklarda, dini kavramların (Allah'ın varlığı, nerede olduğu, nasıl bir ortamda bulunduğu, görülebildiği, insanları neden ve nasıl yarattığı, her şeyi görüp- duyması, ilâhi korku, cennet-cehennem, ibadet ve amaçları v.s) yavaş geliştiğini ortaya koymaktadır.

Bu noktalar dikkate alınarak, bu guruba dahil olan çocuklara anlayamayacağı yada anlamakta zorluk çekeceği bilgilerin yoğun bir şekilde verilmeye çalışılması genel manada ve beklenen oranda amaca ulaşmayı temin etmeyeceği gibi, çocuklar üzerinde bir bıkkınlık meydana getirmek suretiyle olumsuz (cami ve ibadet ortamından soğuma, din hizmeti verenleri itici bir kişi gibi algılama) olabilecektir.

O zaman bu grupta ele alınan çocuklar için yapılacak faaliyetler, ezbercilikten ziyade, taklit yoluyla kavratmak ya çalışmak olmalı ve çocukların kabiliyetini azaltıcı, ürkütücü, korkutucu her türlü tavırdan kaçınılarak yanlış yapsalar dahi övücü, teşvik edici ve en önemlisi eğlendirmek suretiyle onların ilgilerini arttırıcı bir tavır sergilenmelidir.

Bu grupta bulunan çocuklar için gerçekleştirilecek faaliyetin amaçları şöyle sıralanabilir.

a) Zihinsel gelişim çağındaki çocuklarımıza din ile ilgili her türlü sembol ve bilgiyi, zihnin tabii gelişim sürecine uygun olarak vermek.

b) Çocuklarımızın grup çalışmalarına iştirakini temin etmek suretiyle aralarındaki kaynaşmanın, arkadaşlık duygusunun, birlikte hareket etme bilincinin kuvvetlendirilmesini sağlamak.

c) Çocukları cami ve ibadet ortamına alıştırmak, buraların kaçınılacak mekan olmadığı bilincini vermek.

d) Din hizmeti verenler ile çocuklar arasında kuvvetli bir iletişim tesis etmek suretiyle, ileriki yaşlarda bu ikisi arasında meydana gelebilecek rahat diyalog kuramama sıkıntısını bertaraf etmek.

e) Yapılacak etkinliklerde çocuklarımızın boş zamanlarını değerlendirmek ve onları eğlendirmek suretiyle ilgilerini okumaya kaydırmak ve maruz kalabilecekleri her türlü istismarları korumak.

Bu çerçevede çocuklar için şu faaliyetlerin yapılması uygun olacaktır:

Her dernek bünyesinde 7-15 yaş gurubu çocukların katılımıyla bir çocuk kulübü kurulması. Bu kulüp dernek başkanının ve din görevlisinin sorumluluğunda faaliyet göstermeli. Gençlik kollarından, çocuklarla iletişim kurmakta zorluk çekmeyecek, sevecen, sempatik ve gönüllü gençler arasından yeterli sayıda yardımcı sorumlu seçilmelidir. Çocuk kulübü çocuklara

sorumluluk verecek çeşitli faaliyetler icra etmeli, bu yönde teşvik edilmelidir.

Çocuklara Kuran-ı kerim ve dini bilgiler kursları verilmektedir. Bu kurslarda öğretmekten ziyade eğitmek amaçlanmaktadır. Mesela: Çocuklara abdest almak, deneme yanılma metoduyla öğretiliyor. Abdestin farzları, vacipleri, sünnetlerigibi nazari bilgileri ezberlemeleri beklenmiyor.

Çocuklara, doğruluk, dürüstlük, anne ve babayı sevmek, arkadaşlarla iyi geçinmek, okumak, okulu sevmek, öğretmenleri sevmek, yalan söylememek, başkasına ait eşyaları izinsiz almamak, hayvanları sevmek, temiz olmak ve saire ile ilgili çocuk hikayeleri üretip bunlar anlatılır.

Evde veli olan kimse çocuğuna bir ibadeti yada ahlaki davranışı tasvir eden, fakat basit ve karmaşık olmayan resim veya fotoğrafları tartışma yoluyla çocuğuna

yorumlatabilir. okulda gurup çalışmasıyla öğretmen bu örneğe yer vermektedir. Çocuklar namaz kılmaya önceleri gözlemci olarak katılır. Sonrada namaza ait bilgileri öğrenip uygular.

Dernekler bünyesinde faaliyetlerden biride çocuk kulübüne gelen çocukların içerisinde arzu eden, kabiliyet sahibi çocuklardan bir koro oluşturulması çok faydalı olacaktır. Koro repertuarı Türkçe ve İngilizce çocuk şarkılarından oluşmalı ve repertuar basit ilâhilerle süslenmelidir. Bu konuda ehli kişilerden yararlanılabilir. Bu çalışma diğer çocukların ilgisinide çekecektir.

Çocuklar için zaman zaman düzenlenecek eğlence aktiviteleri onları sıkıcılıktan kurtaracaktır. Bu amaçla çocukları luna parka, paten (tekerlekli veya buz) salonlarına, müzelere veya buna benzer yerlere götürebiliriz. Bu gezileri derneğin organizesinde günü birlik yada bir iki günlüğüne yapabiliriz. Bu çerçevede ülkenin tarihi,turistik ve çocuklara yönelik eğlence mekanları gezilmiş olacak, çocuklarımız yaşadıkları ülkeyi daha iyi tanıyacaklardır. zaten bunlar devlet okullarında yapılıyor. Bir de kendi çocuklarımıza birlikte yapılması daha iyi olacaktır

Vatandaş çocuklarının geçen zaman içerisinde, Türkçe konuşma, okuma ve anlama kabiliyetlerinin giderek zayıfladığını ve anadilini konuşamamanın verildiği sıklıkla ile kültürüne, tarihine ve milletine yabancı kaldığı görülmektedir.

Bu cümleden olmak üzere;

Çocuklar kitap okusun adı altında bir çalışma başlatmak çok iyi olacaktır. Bu çalışma çerçevesinde, dernek bünyesinde bir çocuk kitaplığı oluşturulabilir. Bu kitaplıkta Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı yayınları ile Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının tasvibini almış çocuk yayınlarından çok çeşitli ve sayıda bulundurulabilir.

Çocuk kulübüne ve Türk okuluna gelen bütün çocukları kitaplığa üye yapıp kitap okumalarını sağlayabiliriz.

Zaman zaman kitap okuma ve anlatma yarışmaları düzenleyerek dereceye giren çocuklara sembolik hediyeler verilebilir.

Çocukların merakın ötesinde, kendi arzu ve istekleri ile camilere gelmelerini temin etmek ve onları cami cemeat ortamına alıştırmak bakımından dini gün ve geceler birer fırsat olarak değerlendirilebilir.

Mübarek gün ve gecelerde camilere gelecek çocukların sadece mevlit dinlemek ve namaz kılmak için kendi arzuları ile camiye gelmeleri mümkün görülüyor.

Çocukları camiye alıştırmak için kandil gecelerine ve Bayram namazlarında camiye gelen her çocuğa küçük te olsa (kalem,silgi,ciklet v.s.) mutlaka birer hediye verilmesi çok iyi netice verecektir. Bu hediyelerin bir program dahilinde camide namazı kıldıran hoca efendi tarafından verilmesi daha etkili olacaktır.

Bu yolla bir taraftan çocuğun bir sonraki mübarek gün ve gecede camiye gelmesi için olumlu bir adım atılmış olacak diğer taraftan ise çocuk ve din görevlisi arasında samimi bir diyalog tesis edilmiş olacaktır. Bu yazının hazırlanmasında Diyanet İşleri Başkanlığı Yurtdışı Projesi kaynak olarak alınmıştır.

- * Çalışmak için müsait gün ve saat bekleme. Bil ki her gün ve saat çalışman için müsaittir.
- * Çalışmaya otururken, lâzım olacak bütün malzemeleri temin et, sonra dikkatini dağıtma.
- * Başladığın bir işi, bitirmeden bir yenisine başlama. Yarım kalan yapılmamış demektir.
- * Ders çalışırken, nöbet tutan asker gibi dikkatli ol. Bütün ruhi ve fikri dikkatini toplu.

Ord. Prof. Dr. Ali Fuat BAŞGİL'den GENÇLERE

Hazırlayan: Duran Öz
T.C. Melbourne Başkonsolosluğu
Din Hizmetleri Ateşeliği
Koordinatör Din Görevlisi

Avustralya dışındaki Batı Trakya Türklerine

Hiçbirimiz dışta değiliz. Hepimiz içiçeyiz.

21. asra girerken, Batı Trakya Türkleri'nin insanca yaşama haklarına engeller koyanlara karşı, yaptıklarının yanlış ve insan haklarına aykırı olduğunu anlatmak hepimizin ortak görevidir.

Dünyanın bir bölümünde yaşayan Batı Trakya Türkleri'nin sesinden biri olan Elele yayın organında sizlerin de kalplerini duymak isteriz.

Batı Trakya Türklerine ait olan yazılarınızı Elele dergimizde yayınlamak bizleri son derece mutlu edecektir.